

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EQ

Strona przeciwna: Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługi na rzecz ubezwłasnowolnionych osób pełnoletnich mające na celu zapewnienie im ochrony w ramach czynności cywilnoprawnych, których świadczenie zostało powierzone usługodawcy przez organ sądowy na podstawie ustawy, a wynagrodzenie z tego tytułu zostało ustalone przez ten organ w sposób ryczałtowy lub na podstawie oceny dokonywanej odrębnie dla każdego przypadku, z uwzględnieniem w szczególności sytuacji finansowej osoby ubezwłasnowolnionej, przy czym wynagrodzenie to może zostać pokryte przez państwo w przypadku złego stanu majątkowego wspomnianej osoby wówczas, gdy usługi te są świadczone odpłatnie, a usługodawca uzyskuje z tego tytułu stały dochód i wysokość całej rekompensaty jest określona zgodnie z kryteriami gwarantującymi, iż wystarcza ona do pokrycia kosztów działalności poniesionych przez tego usługodawcę, stanowią działalność gospodarczą w rozumieniu rzeczzonego przepisu.
- 2) Artykuł 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że, po pierwsze, usługi na rzecz ubezwłasnowolnionych osób pełnoletnich mające na celu zapewnienie im ochrony w ramach czynności cywilnoprawnych stanowią „świadczenie usług ściśle związane z opieką i pomocą społeczną”, a po drugie, że nie można wykluczyć, iż adwokat świadczący takie usługi z zakresu opieki społecznej może zostać uznany, do celów prowadzonej przez niego działalności, i w granicach tych usług, za podmiot o charakterze społecznym, przy czym jednak kwalifikacji takiej musi obowiązkowo dokonać organ sądowy wyłącznie wówczas, gdy dane państwo członkowskie, odmawiając takiej kwalifikacji, przekroczyło granice przysługujących mu w tym względzie uprawnień dyskrecjonalnych.
- 3) Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań nie sprzeciwia się temu, aby organ podatkowy obejmował podatkiem od wartości dodanej (VAT) niektóre transakcje dokonane w okresie, który już upłynął, w sytuacji gdy organ ten akceptował przez wiele lat deklaracje VAT podatnika niewłączające transakcji tego samego rodzaju do transakcji podlegających opodatkowaniu i w której podatnik nie jest w stanie odzyskać VAT należnego od podmiotów, które zapłaciły za te transakcje, przy czym uznaje się, że wynagrodzenie już zapłacone zawiera już ów VAT.

(¹) Dz.U. C 54 z 17.2.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Berlin-Brandenburg – Niemcy) – M-GmbH / Finanzamt für Körperschaften

(Sprawa C-868/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 9 – Podatnicy – Artykuł 11 – Uprawnienie państw członkowskich do uznania uznawać za jednego podatnika podmioty niezależne pod względem prawnym, lecz ściśle powiązane pod względem finansowym, ekonomicznym i organizacyjnym („grupa VAT”) – Pojęcie „ściślego związku finansowego” – Przepisy krajowe wykluczające możliwość bycia członkiem grupy VAT przez spółki osobowe, których wspólnicy, obok podmiotu dominującego, nie są jedynie osobami powiązanymi finansowo z przedsiębiorstwem podmiotu dominującego – Pewność prawa – Środki zapobiegające uchylaniu się od płacenia podatków lub unikaniu ich płacenia – Proporcjonalność – Neutralność VAT]

(2021/C 217/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Berlin-Brandenburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M-GmbH

Pozwany organ: Finanzamt für Körperschaften.

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w świetle zasad proporcjonalności i neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi krajowemu, który uzależnia możliwość stworzenia przez spółkę osobową wraz z przedsiębiorstwem podmiotu dominującego, grupy osób, którą można uznać za jednego podatnika podatku od wartości dodanej, od spełnienia warunku, że współnikami spółki osobowej, obok podmiotu dominującego, są jedynie osoby, które pod względem finansowym są włączone do tego przedsiębiorstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. – FV / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-875/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Sprawozdanie z oceny – Kryteria oceny – Regularne świadczenie pracy – Spóźnienia – Przedstawienie zaświadczenia lekarskiego – Obowiązki dbałości]

(2021/C 217/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: FV (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) FV pokrywa, poza własnymi kosztami, również koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 kwietnia 2021 r. – FV / Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-877/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Sprawozdanie z oceny – Kryteria oceny – Regularne wykonywanie zadań – Spóźnienia – Przedstawienie zaświadczenia lekarskiego – Obowiązki dbałości]

(2021/C 217/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: FV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)